

якостей, ніби у поліцейського ідеальне психічне здоров'я і, незважаючи на екстремальність умов роботи, немає ознак професійного «вигорання». Однак саме такі ознаки вказують на адаптацію, оскільки це, по суті, стадія резистентності в загальному адаптаційному синдромі. Авторка говорить, що «реадаптація» (знову + адаптація) пов'язана з переглядом і частковою відмовою від норм, цінностей, способів поведінки, соціальних ролей, а також комплексів і стратегій деяких адаптивних механізмів. Дослідниця, підкреслює що цей різновид адаптації більш точно підходить до поняття професійної адаптації.

Отже, висока соціальна значимість діяльності поліцейських визначає необхідність вдосконалення основних форм, методів, підходів і технологій організації морально-психологічного забезпечення службової діяльності працівників поліції для успішного входження поліцейського у професію.

Одержано 19.04.2019

УДК 159.9:351.74

Сабріна Ельшад кизи МУСТАФАЄВА,

студентка групи Ф6-ПСдср-15-2 ХНУВС

Науковий керівник: кандидат психологічних наук Пономаренко Я. С.

ТОЛЕРАНТНІСТЬ ДО НЕВИЗНАЧЕНОСТІ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ: ПСИХОЛОГІЧНИЙ АНАЛІЗ

Звернення до поняття «невизначеність» в сучасній психологічній науці багато в чому пов'язано з високим темпом змін, що відбуваються в сучасних соціальних системах; трансформацією комунікації, коли людина виявляється залученою у безліч ситуацій спілкування; з появою нових соціальних ситуацій, відсутніх раніше в досвіді суб'єкта.

І. Н. Леонов розглядає толерантність до невизначеності, як науковий конструкт, який має безліч трактувань. Автор виділив ряд підходів, що склалися при вивченні даного феномена: толерантність до невизначеності як риса особистості; толерантність до невизначеності як ситуаційно-специфічна установка; толерантність до невизначеності як метакогнітивний процес і навик.

У більшості психологічних наукових робіт цей науковий конструкт розглядається як риса особистості. Ряд дослідників доповнюють поняття, акцентуючи увагу на необхідності розгляду толерантності до невизначеності (ТН) в контексті факторів середовища, при цьому ТН виступає як конструкт, специфічний для тієї чи іншої області, тобто він розглядається як ситуаційно-специфічна установка.

Р. М. Шаміонов говорить, що невизначеність стає нормою часу в умовах постійних змін у всіх сферах людського життя, тому її можна уявити як якусь постійну зміну життя людини, по відношенню до якої у неї повинна сформуватися позиція, що виражається в толерантності або інтолерантності. У вченого є припущення, що високий рівень толерантності до невизначеності є

передумовою адаптації в будь-якій ситуації, оскільки прийняття новизни і невизначеності є її найважливішою умовою.

О. О. Євдокімова та І. В. Ламаш наголошують, що працівникам поліції в мінливих умовах професійної діяльності, поряд з високим рівнем розвитку професійних компетенцій, необхідні і певні психологічні якості, серед яких одним з найбільш важливих є толерантність до невизначеності.

Так О. Г. Кравченко вважає, що найважливішою цінністю сьогодні (особливо для працівників поліції) є вміння орієнтуватися в ситуації вибору, робити правильний вибір в умовах невизначеності і неоднозначності.

А. П. Альгін говорить, що до специфіки професійної діяльності поліції відносять – ризик як діяльність, пов'язану з подоланням невизначеності в ситуації неминучого вибору, в процесі якої є можливість кількісно і якісно оцінити ймовірність досягнення передбачуваного результату, невдачі і відхилення від мети. До основних факторів, що породжують невизначеність і, отже, ризик, відносяться: внутрішні чинники; фактори, пов'язані з неповнотою інформації, відомостей про об'єкт; фактори, обумовлені впливом суб'єкта на суспільне життя з метою реалізації своїх потреб; фактори, пов'язані з впливом науково-технічного прогресу на соціальне, економічне, політичне і духовне життя.

Ефективність виконання професійних завдань в поліції залежить від рівня професійної підготовки поліцейських. В сучасних невизначених умовах діяльності поліцейських успіх виконуваної ними роботи, ефективність спільної праці співробітників, психологічний клімат в колективі в значній мірі залежать від уміння регулювати свою поведінку, стримувати почуття, контролювати настрій, попри вимоги ситуації і оточуючих.

Одержано 25.04.2019

УДК 159.9:351.74

Ольга Петрівна СЛІСАРЕНКО,

студентка групи Ф6-ПСдср-15-2 ХНУВС

Науковий керівник: кандидат психологічних наук Пономаренко Я. С.

ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ВИВЧЕННЯ СПЕЦИФІКИ ПРИЙНЯТТЯ РІШЕНЬ ПОЛІЦЕЙСЬКИМИ

Прийняття рішень є невід'ємною частиною в професійній діяльності поліцейського, оскільки їх діяльність характеризується надзвичайною складністю та напруженістю. Продуктом професійної діяльності екстремальних професій є рішення, що регулюють успішну організацію праці, першочергове вирішення проблем, упорядкування справ по їх важливості та ефективність праці.

Т. А. Індіна у дослідженні регуляторно-особистісних механізмів прийняття рішень в надзвичайних ситуаціях на прикладі діяльності фахівців екстремальних професій зазначає, що провідну роль на всіх етапах підготовки, організації та реалізації рішення грає система усвідомленої саморегуляції